

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 280. szám

2016. április

Békesség!

Kegyelemmel és szeretettel köszöntöm a testvéreket idén tavasszal a gyülekezeti újság lapjain keresztül. Mily hatalmas az Úr, aki feltámadt, és valóban feltámadt. Az örömünk forrása Ő, minékünk, akik Benne reménykedünk. Az Ő követői vagyunk, tanítványai, hogy szeressük egymást. Lelkét adta nekünk és ajándékait, hogy építsük és szolgáljuk egymást. Teremtményei vagyunk, akik felelősséggel tartozunk a másikért. Gyülekezetként pedig fény vagyunk, akik felelősséggel tartozunk Istennek az elveszettekért.

Szívleljük meg az alábbi írást és hagyjuk, hogy szóljon hozzánk!

Testvéri szeretettel: Széll László

Egymást

A közösség több gyülekezetbe járásnál, azt is jelenti, hogy együtt éljük meg az életet. Hozzá tartozik az önzetlen szeretet, őszinte beszélgetés, az áldozatkész adakozás, a kézzelfogható segítség, az együtt érző vigasztalás, az összes újszövetségi parancs, amelyben az "egymást" szó szerepel. A környezetünkben és gyülekezetünkben folyamatosan igény van segítségnyújtásra. Korosztálytól függetlenül várjuk azon testvéreink jelentkezését, akiket a lélek indít erre a szolgálatra. A szolgálat a segítségre szoruló élethelyzethez igazodik, néhány

példa: bevásárlás, favágás, használtruha gyűjtés, orvosi rendelőbe/imaházba szállítás, életvezetési tanácsadás, segítségnyújtás kérelem/pályázat írásban és albérlet vagy munkahelykeresésben, stb.

A Galata 6,2-ben a Biblia azt parancsolja, "*Egymás terhet hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét.*" Éppen a legválságosabb időkben, a gyász, a kételkedés óráiban van leginkább szükségünk egymásra. Amikor a körülmények annyira összehörnek bennünket, hogy még hitünk is megínog, akkor van leginkább szükség a testvéri karnyújtásra. Kell, hogy álljon mellettünk egy maroknyi csoport, akik át tudnak segíteni a nehéz időszakban. Jóbnak is éppen erre volt szükség a nagy szenvedés idején. Így kiáltott (Jób: 6,14), "*Baráti szeretetre van szüksége a szenvedőnek, ha elhagyta is a Mindenható félelmét.*"

Két dolog után sóvárgunk leginkább: a szeretet és az elfogadás után. Ez az ember két legmélyebb szüksége. Az Ige szerint a gyülekezetnek pont ezeket kellene megadnia. A János 13,35-ben Jézus ezt mondja: "*Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.*" A keresztényeket nemcsak Isten szeretete jellemzi, hanem az is, ha egymást szeretik. Ugyanúgy kell odaszánnunk magunkat egymás felé, mint Krisztus felé. A Róma 15,7-ben ez áll: "*fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket.*"

Buzdításként álljanak itt további igeversek (a közel 50 igehelyből), amelyben az "egymást" szó szerepel:

- Róm 1,12 együtt bátorodjunk meg közöttetek **egymás** hite által, a tietek és az enyém által.
- Róm 12,10 a testvérszeretetben legyetek **egymás** iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők,
- Róm 14,13 Többé tehát ne ítélegezzünk **egymás** felett, hanem inkább azt tartsátok jónak, hogy testvéreteknek se okozzatok megütközést vagy elbotlást.
- 1Thessz 5,15 Vigyázzatok, hogy senki se fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjétek mindenkor a jóra **egymás** iránt és mindenki iránt.
- 1Pt 4,8 Mindenekelőtt az **egymás** iránti szeretet legyen kitartó bennetek, mert a szeretet sok bűnt elfedez.
- 1Pt 5,5 **egymás** iránt pedig valamennyien legyetek alázatosak
- Gal 5,26 Ne legyünk becsvágyók, **egymást** ingerlők, **egymásra** irigykedők.
- Ef 4,2 teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el **egymást** szeretettel,
- Fil 2,3 Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok **egymást** magatoknál;
- Kol 3,13 Viseljétek el **egymást**, és bocsássatok meg **egymásnak**, ha valakinek panaszja volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is.
- Kol 3,16 A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok **egymást** teljes bölcsességgel, és intsétek **egymást** zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek.
- 1Thessz 5,11 Vigasztaljátok tehát **egymást**, és építse egyik a másikat
- Zsid 10,24 Ügyeljünk arra, hogy **egymást** kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk.
- 1Pt 1,22 Tisztítsátok meg lelketeket az

igazság iránti engedelmességgel képmutatás nélküli testvérszeretetre, **egymást** kitartóan, tiszta szívből szeressétek.

Lesták Károly

Az Alkotót dicsérik...

A nagy egek is – ahogy énekeljük az egyik énekünkben. Nemcsak az egek – az egész teremtett világ.

Valamennyien várjuk a tavaszt. Ezzel kapcsolatosan eszembe jutott, hogy a mi éghajlatunkon, a mi országunkban honnan látható, hogy közel van, vagy már itt van a tavasz.

Tél végén az erdőben, talán a mezőkön is kibújik a tavasz első hírnöke – a hóvirág. Fehér színe, egyszerűsége reményt kelt a szívünkben. El fog jönni az igazi tavasz!

Az ibolya – a lila színű is és a fehér színű is – szerénységével mutat példát számunkra. Nekünk, akik olykor nem az alázat útját járjuk. („Alázat az az út, amelyen Megváltónk járt” – szoktuk énekelni.)

A sárga és a fehér színű nárcisz már az enyhébb időjárásakor bújik ki, és zöld szárával, virágjával is az ég felé tekint. Az aranyeső bokrok sárga színben pompáznak. A jácint különösen finom illatú. A kék (lila) jácint gyakrabban fordul elő. A fehér jácint már egy nemesített virág. Ez is a jó Isten áldása.

A tulipánok közül vannak, amelyek előbb, és vannak, amelyek később nyílnak ki. Többféle színűek lehetnek – és van közöttük olyan is, amelyik piros-sárga színezetű. Az erősebb napsütés hatására a nappali órákban kinyit, majd este újra becsukódik a viráglepel. A nyíló babarózsabokor rózsaszín virágai hasonlóan kedvesek, mint a kicsinyek üde arca. Amikor az orgona és a gyöngyvirág nyílik, már javában tart a tavasz.

A fent leírtak vajon mire emlékeztetnek

minket? Áldjuk a jó Istent, aki mindent jól és bölcsen intézett, a tavaszt is Ő hozta létre. A kismadarak is ezt teszik. Dicsérik a jó Istent az énekükkel. Az erdőben – különösen tavasszal – egész kórus énekel szebbnél szebb dicsőítést.

Mi emberek sem lehetünk némák. Jól tesszük, ha számba vesszük a sok-sok áldást, amit a jó Istentől kapunk. Ha megvizsgáljuk életünket, nagyon sok hálára való okot találunk. Legfőbb hálánk az Úr Jézus felé az Ő Golgotán kiontott vére mindnyájunkért. A többi áldás mind ebből fakad. Az is hálára ad okot, ha észrevesszük, meglátjuk a hétköznapi apró csodáit, és ezeket a csodákat is megköszönjük a jó Istennek. Milyen jó az, ha életünk minden napján meglátjuk, hogy aznap miért adhatunk hálát, és dicsőíthetjük a jó Istent.

Akkor is meg kell tennünk ezt, ha nehéz napokat élünk át. Az is hálára való ok lehet, ha a nehéz napokban meglátjuk a jó Isten vezetését, gondviselését. Ő kimenthet minket a próbákból, és elhozhatja a felüdülést.

„Áldjad én lelkem a dicsőség örök Királyságát!” – Tegyük ezt minden nap!

Halász Sándorné

Gyereknap 2016.03.19.

„Virágszombaton” ismét gyereknap volt Gyülekezetünkben. 25-30 gyerek és 15 felnőtt segítő (szülő, nagyszülő) gyűlt össze 9,30-tól az imaház alagsorában, hogy tíz-óráival megerősödve kb. 2 óra alatt eljusson Betlehemből Jeruzsálembe. 3 csoportban (Kristóf, Márk, Ámon vezetésével, 2-2 felnőttel megtámogatva) különböző játékokban vettek részt a gyerekek. A különböző játékok Jézus életének különböző eseményeihez kapcsolódtak. Volt pl. karácsonyi bárányterelgetés, „múmiázás”, ismerkedtünk kánai borokkal, vetettünk különböző magokat különböző talajokba, halásztunk, tengeren jártunk és próbáltunk okosabbak lenni, mint egy 12 éves „templomba járó bibliakörös”, végül stilizált szamarakon megérkeztünk Jeruzsálembe.

Nagy élmény volt megtapasztalni, hogy a jelenlevő óvodás-iskolás korú gyerekek és a játékokban részt vevő felnőttek mindannyian töretlen lelkesedéssel vetették bele magukat a feladatokba, önzetlenül segítettek egymást, szurkoltak egymásnak.

Egy gyereknap megszervezésénél mindig izgalmas, hogy eljönnek-e. Hányan jönnek? Elég érdekesek lesznek-e a programok? Ki tudom-e tölteni a rendelkezésre álló időt, vagy alig várom, hogy vége legyen? Most egy pillanatnak tűnt a 2 óra játék, és nagy öröm volt látni az izgatott gyerek (és felnőtt) arcokat. A játékok végén győztest nem tudtunk hirdetni holtverseny miatt, de szerintem az igazi nyertes maga a szervező volt.

Sipos Emese

Betekintés a szociális-kassza működésébe

Immár több éve annak, hogy létrehoztunk a gyülekezetünkben egy szociális-kasszát, melynek célja, hogy – lehetőségeinkhez mérten – időről-időre segítséget nyújtsunk az anyagilag nehéz helyzetbe került testvéreinknek. Ennek a pénzalapnak a kezeléséről, működéséről, jelentőségéről szeretnénk röviden néhány szóban beszámolni.

A legfontosabb kérdés, mely az elosztással kapcsolatban felmerülhet: kik és mennyit kaphatnak ebből a szociális célra elkülönített összegből? Nos, a beérkező igényekről minden esetben a testvérek jelzései alapján szerzünk tudomást, ezt követően mérlegelünk, és a szükségek reális mértékét, horderejét figyelembe véve osztjuk el a pénzt.

A következő kérdés, amit fontolóra kell venni: milyen konkrét célokra lehet használni a kasszát? Visszatekintve az elmúlt időszakra elmondhatjuk, hogy a rendelkezésre álló összegből már eddig is a legkülönbözőbb célokra történt segítségnyújtás. A teljesség igénye nélkül, álljon itt néhány példa. Előfordult, hogy fontos gyógyszerek kiváltására, elmaradt közüzemi számlák kifizetésére vagy a gyászoló testvérek temetési költségeire kellett sürgős segítség. Máskor élelmiszerre, téli tüzelőre, vagy gyermekek iskoláztatására, üdültetésére biztosítottunk anyagi támogatást, de volt olyan is, hogy a jogosítvány megszerzésében segítettünk egy barátkozó fiatalot, hogy könnyebben tudjon munkát vállalni.

A harmadik, s talán legfontosabb kérdés, melyet szem előtt kell tartanunk: mekkora összegből tudunk „gazdálkodni”? Bizony ez folyamatosan változik, attól függően, hogy éppen hány testvér szenved segítséget, illetve milyen nagyságú összeg kiutalására lenne igény. Sarkalatos pont ez, hiszen rászorulók, elesettek sajnos mindig lesznek közöttünk. Éppen ezért fontos e helyütt megemlíteni, hogy a missziós-kasszát keze-

lő testvérek (Máté Dániel és Taligás Ferenc) csak úgy tudnak – az állandóság talaján megmaradva – igazán hathatósan segíteni, ha a kasszát a figyelmes, jószívű testvérek újra meg újra feltöltik. A bevételeket, kiadásokat pontosan vezetjük. Pénzbeli felajánlások alkalmával, a szolgálattal megbízottak az átvett összeget minden esetben az adakozó testvérek aláírásával igazolják és továbbítják az elöljáróság felé.

Mindezeket a feladatokat szeretettel, körültekintéssel, de mindenekelőtt fentről kapott erővel végezzük, mert Isten az, aki folyton megújuló erőt ad a munka elvégzéséhez.

„Az ÚR irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki.” (Zsolt. 37,23)

Piros Eleméerné és Váczi Ágota

MIND (minden mind-egy)

Februárban került megrendezésre a Magyar evangéliumi keresztyén diákszövetség (MEKDSZ) tábora, melynek helyszínéül idén Siófok szolgált. Az ország minden pontjáról érkezett több száz diák, egyetemista, főiskolás és olyanok is, akik a tanulmányaikkal már végeztek, de a MEKDSZ-el még nem. Tehát korosztályt tekintve „szigorúan” 18+. Csütörtöktől vasárnapig voltunk együtt, de az élmények miatt a négy nap csupán perceknek tűnt.

Főelőadónk (Trey Shaw) egy texasi származású baptista misszionárius, aki már tíz éve itt él Magyarországon, és egy evangéliumi gyülekezet pásztorja. A tábor témája és mottója: minden mindegy, vagy Salamon szavaival: minden hiábavalóság. Az előadások alapjául nem is szolgálhatott volna más, mint a Prédikátor könyve. Csupa olyan kérdés, látásmód, gondolat és perspektíva került terítékre, ami olyannyira jellemző az európai diákokra. Igyekeztünk egészen mélyre menni, és szó szerint bele-

gondolni abba, hogy minden hiábavaló és értelmetlen. A tábor vége felé pedig fokozatosan kerültünk közelebb ahhoz a Valakihez, aki egyedül ad értelmet az életünknek, és Akiért már nincs semmi hiábavaló. Ezzel pedig a mottónk is megváltozott: minden mind Egy.

Délelőttöként kiscsoportos beszélgetésekben vettünk részt, ahol lehetőségünk volt saját látásmódunkat, tapasztalatainkat megosztani, egymás által formálódni. Délután különböző szemináriumokra mehettünk érdeklődésünknek megfelelően. A választék rendkívül széles volt, kár, hogy nem tudtunk egyszerre több helyen is jelen lenni. Én egy németországi missziós beszámolót hallgattam meg.

Az egyik este külön férfi és női estet tartottak számunkra a szervezők, ahol szabadon tárgyalhattuk meg a párkapcsolati témákat. A csoport vezetői az ellenkező nemből kerültek ki, és nekik tehetjük fel azokat a kérdéseket, amik foglalkoztatnak bennünket. Örültem neki, hogy sok megköztöző vallásos kliséet sikerült lerombolni, és sokkal mélyebben tudtunk a felszín alá menni annál, minthogy szexre gondolni bűn.

Hogy mi tetszett a leginkább a táborban? Természetesen a közösség. Felemelő érzés hívó testvérekkel lenni, pláne ha az ember a mindennapjait más környezetben tölti. Falakat romboló tapasztalat, hogy ugyanúgy lehet együtt imádkozni katolikussal, protestánszal és karizmatikussal, mint a saját felekezetemből valókkal. Sokat nevtünk, hagytuk, hogy az Úr töltsen el melegséggel a szívünket, a sokszor kora hajnalba nyúló beszélgetések pedig biztosan maradandó emlékekké válnak.

Széll László

Ifjúsági rovat

Ismételten köszöntöm a testvéreket az ifjúság nevében. Az elmúlt hónapban lezajlott programokba, alkalmakba szeretnék bepillantást engedni, így a gyülekezet tagjai megtudhatják, mi mindent csináltunk az előző rovat megjelenése óta. Illetve ismét készültünk egy interjúval, ezúttal a tavasz témájához kapcsolódóan.

A megszokott pénteki és vasárnap reggeli ifjúsági órák mellett az elmúlt hónapban is volt lehetőségünk az ifivel elmenni egy külön programra. Ezúttal is Katona Ede szervezte a játékot és ez alkalommal a „Buborékfocira” esett a választás. Ezt úgy kell elképzelniük a testvéreknek, mint egy normális focimeccset, csak minden játékos egy speciális buborékot visel a felső teste körül. Ennek segítségével, ha a játékosok összefutnak vagy egymásnak ütköznek, a buborék védelmet nyújt, de a játékosok ennek következtében szó szerint elrepülnek. A buborékfoci játékszabálya megegyezik a hagyományos fociéval kivéve, hogy szabálytalankodni és fellökni a másikat engedélyezett, hiszen a buborékok megvédnek a sérülésektől. Bár a szolgáltató kis késéssel ékezett, amely számunkra természetesen kellemetlen volt, azonban ezt az időt is kihasználtuk egy kis bemelegítő focira. A játékot sikerült végül elkezdenünk, 13 játékos volt a pályán. Egy órára béreltük ki az eszközöket, de tapasztalatból mondom, legalább 2 órának éreztük a játékidőt. Sokan többször is kiálltunk pihenni, mert nem bírtuk az iramot. Összességében csodás délutánt töltöttünk együtt.

Tavasz van. Már a madarak halk, bizonytalan hangja hallatszik mindenfelé. Igaz, hogy a tél nehezen adja meg magát, a hideg vissza-visszatér, de egy biztos: semmi sem állíthatja meg a rügyfakadást. Ahogy eljön a tavasz, átállítjuk óráinkat a nyári időszámítás szerint, az ember kedve is jobb lesz. Lassan vége a mínuszoknak, a szörnyű hidegeknek, a hosszú, sötét éjszakáknak. A

világosság, az élet legyőzi a sötétséget végérvényesen, és ettől az érzéstől mindent másképp látunk! Ebben a témában készített Kovács Kamilla egy interjút Pénzes Hanggával:

1. Mit szeretsz legjobban a tavaszban?

Őszintén szólva, nem rajongok a télért (karácsony után két héttel felőlem már jöhetne is a tavasz), úgyhogy nagyon szoktam várni, hogy egyre jobb legyen az idő, és elkezdjenek virágzani a fák. Azt hiszem, hogy a legjobban a tavaszi virágokat szeretem a tavaszban, amik a szürke tájban is jól láthatóan hirdetik, hogy vége a télnek.

2. Van-e olyan szokásod, ami a tavaszi megújuláshoz kötődik?

Próbálok több időt a szabadban tölteni, de olyan szokásom, ami kifejezetten a tavaszi megújuláshoz kötődik, nincsen.

3. Általában hogy telik egy napod?

Úgy, mint egy teljesen átlagos egyetemistának. Reggel bemegyek a suliba, délutánig ott vagyok, ha hazaértem, tanulok vagy beadandót csinállok, aztán alszom.

4. Milyen művészeti tevékenységgel foglalkozol pontosan? Miből szoktál ihletet meríteni?

Rajzoló, festek, illetve szeretek olyan dolgokat kipróbálni, amit akár egyszerően is, de a két kezemmel tudok megcsinálni. Ihletet nagyon sokszor a természetből merítek, ennél nagyobb műalkotást úgyse találok. Persze azért van olyan is, hogy általam kedvelt művészek képeiből nyerek inspirációt.

Ahogy eddig minden évben, idén júliusban is lesz 5 nap, amit a fiatalokkal egy közös nyaraláson együtt fogunk tölteni. Ennek a szervezése elindult az elmúlt hetekben és már most imádkozunk azért, hogy Isten áldása kísérje majd az együttlétünket ezen a nyáron is. Továbbá, most is megrendezésre kerül a baptista ifjúsági nagytábor, amely

minden évben több száz fiatalnak nyújt egy hetes intenzív együttlétet Istennel és más fiatalokkal. **LÉGY TŰZ!** – ez a címe az Országos Baptista Ifjúsági Nagytábornak, amely Balatonszemesen kap otthont, 2016. augusztus 1-7. között.

Lovász Debóra

Misszió Miskolcon

Kedves testvérek! Szeretnék röviden beszámolni egy nem régen történt eseményről, ami nagy hatással volt az életemre.

Egyszer nem túl rég megkeresett egy ismerősöm, hogy szeretne a szülővárosába, Miskolcra visszamenni, és minél több emberhez elvinni az örömhírt. Mondta, hogy már néhány középiskola engedélyt is adott, hogy egy-egy órájukra bemenjünk és néhányan bizonyosságot tegyünk. Az ismerősöm fejében persze a csapat is összeállt már, és én is az egyik tagja lehettem. Így néhány héttel rá egy öt fős csapattal Miskolcra utaztunk és vártuk, hogy Isten mit készített elő. Első nap, vasárnap este kicsit megismerkedett a csapat egymással, megbeszeltük, hogy akkor mi is vár ránk és imádkoztunk az előttünk álló két napért, amit ott tölthettünk.

Hétfőn reggel 8kor mentünk be egy órára, melyen kb. 400 diák vehetett részt. Minden alkalmon ketten beszéltünk Istenről: egy srác (Gáspár) és én. Vallásos iskolákba mentünk és minden alkalom után az igazgatóssal volt egy kis időnk beszélgetni és imádkozni. Ezen a napon három különböző iskolába mehettünk be, ahol nagyon változó fogadtatásban volt részünk. Volt, ahol közöny fogadott bennünket, de olyan iskola is volt, ahol csak az üzenet miatta az egész sulit az aulába toborozták, és az alkalom végén kisebb csapatokban jöttek oda hozzánk a fiatalok, hogy imádkozzunk értük és beszéljünk velük. Annak ellenére, hogy felkészítettek, hogy egy iskolában ne is vár-

juk, hogy bárki bármit ki fog mutatni abból, ami benne van lelki téren, ez a tény nagyon sokszor megdőlni látszott. Délután még volt egy nyitottabb alkalom a jezsuita templomban ahová bárki eljöhett.

Másnap kedden egy iskolában tartottunk öt órát, ahol 10-20 fős osztályok jelentek meg. Az igazgatóhelyettes és egy pap felügyelte ezeket az órákat. Megdöbbenő volt látni ennek a két embernek a hitét és kitartását. Ebbe az iskolába elég nehéz helyzetű srácok járnak, és megláttuk az Ige igazságát: „*ahol azonban elhatalmasodott a bűn, túlaradt a kegyelem*”. Volt, hogy olyan hosszú sorok alakultak ki a végére, hogy nem győztünk imádkozni velük. Nagyon meglepett a nyitottságuk és őszinteségük. A végén elbúcsúztunk a tanároktól, akik visszavárnak minket, majd imádkoztunk egymásért.

Nagyon jó volt átélni Isten gondviselését. Többször kaptunk támogatást, amikor egyáltalán nem is számítottunk rá, így mindenhova odaértünk időben és semmi nem tudta megakadályozni, hogy bizonyosságot tegyünk ezeknek az embereknek. Mivel egyikünk sem szokott hozzá ehhez a fajta életmódhoz, nagyon kimerültek voltunk, nagyon sokszor éreztem úgy magam, hogy én kifulladtam, és hogy inkább csinálja ezt más, de ennek ellenére sem hagytuk abba, és végül nagyon nagy áldásban lehetett részünk. Minden alkalom után osztottunk ki saját készítésű prospektusokat, amin rajta volt az evangélium néhány pontba foglalva, és egy facebook oldal neve, ahol tudjuk a kapcsolatot tartani velük. Körülbelül 1800 ilyen lapot osztottunk ki.

Vegyes érzelmekkel jöttem haza. Egyszerre lehetett részem egy hatalmas élményben, és sok új tapasztalatra tehettem szert, láttam, ahogy ez emberek valóban várják Isten fiainak megjelenését. Egyikünk sem volt prédikátor, pásztor vagy valami különleges evangélista, mégis bőven volt terep, ahol hirdethettük Isten országát, az Ő szeretetét és a megtérést. Újra megrázott az a valóság, amit itt Pesten sokszor nem látok a

rohanás közepette, de nem létezik olyan ember, akinek ne lenne szüksége Jézus Krisztusra, és nem számít, hogy teljesen alkalmatlan vagy, az Úr szeretne és fog is használni téged, és az üzenet, amit hirdettünk csak egyre sürgetőbb. Ami még különösen nagy hatással volt rám, hogy megláthattam a kereszténységnek számomra egy új arculatát. Különböző katolikus, görög katolikus, református, baptista, szabadkeresztény közösségekből jelentek meg testvérek, hogy közösen imádkozzunk az Úr missziójáért. Hirtelen a felekezeti hátrák összemosódtak, vagy inkább eltűntek, és ezért nekem hatalmas hála van a szívemben; itt megemlítem, hogy a kis csapatunk tagjai is mind különböző felekezeti háttérből voltak.

Szeretném ezt a beszámolót egyben egy bátorításnak is szánni, hogy aki érez vidékre indíttatást, nagyon sok gyülekezet vagy most még nem létező gyülekezet keres munkásokat, akik oda tudnak szánni valamennyit az idejükből, vagy pénzükből akár hosszabb távra. Ne feledkezzünk meg Jézus szavairól: az aratnivaló sok, a munkás kevés. Hát kérjük az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat magunk mellé, akikkel együtt szolgálhatunk! A lényeg, hogy amit teszünk, az az evangélium terjedését szolgálja.

Szell Dávid

Imarovat

„Öntsd ki szívedet az Isten előtt, Ő jobban ért téged, mint te önmagadat.” (C. H. Spurgeon)

Ebben a hónapban a csoportok közül a felsősöket hozom imatémaként a testvérek elé. Vezetőik a következő gondolatokat fogalmazták meg velük kapcsolatban:

„Hálát adunk minden közös bibliaköri alkalomért.

Kimondhatatlanul hálásak vagyunk azért, hogy a csoport nagy része az elmúlt 1-2 évben elfogadta Jézust személyes Megváltójának, bemerítkezett. Imádkozunk a többiekért, akik még törekszenek, hogy eljussanak a döntésre, illetve a már megtértekért, hogy növekedjenek a hitben! Valamint kérjük, imádkozzatok a bibliaköri vezetőkért is, hogy „*meg ne lankadjanak a szolgálatban*”!

Köszönjük az imádságokat!”

Buzdítom a testvéreket, hogy a következő időszakban is, - vagy még inkább – legyünk őszinték Isten előtt, ne takargassuk a dolgainkat és bűneinket előtte. Mint ahogy az idézet is rávilágít, Ő az, aki a leginkább ismer minket, s segít kiigazodni saját magunkon, az életünk minden egyes területén. Legyünk bátrak, s beszéljünk meg Vele mindent!

Felajánlás!

Egy kedves testvérünk a következő használati tárgyakat ajánlotta fel:

- 3 pár vékony, kisméretű bőrkesztyű
- 1 pár kisméretű irhakesztyű
- 1 db kisméretű 10-11 éves kislánynak való irhakabát

Amennyiben bármelyikünk érdeklődik ezek iránt, akár saját célra, akár rászoruló-ról tud, kérem, érdeklődjön nálam az újság hátulján található e-mail címen vagy személyesen, én pedig tovább irányítom a felajánlóhoz.

Széll László

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30-tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra:

pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**
Telefon: 284-46-04

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Széll László joachimszell@gmail.com

Technikai szerkesztő: Gál Tamás gal.tamas12@gmail.com

Katona Bernát bernykatona@gmail.com

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu